

не? попиталъ Хаджи Генчо за това, за да захване наново разговоръ.

— Съ ракийка, Хаджи!

Хаджи Генчовица станала, излѣзла и донесла изъ другата стая такова едно калаено будненце, което приличало на риба нагоре съ опашката. Тая риба баба Хаджийка оставила на пещта. Влѣзла Лила, облѣчена въ новите дрѣхи, донесла едно малко столченце, покрила го съ алена кѣрпа, турила на него „рибата,“ която била пълна съ ракия, турила още една чения съ сушено грозде и една чашка, която приличала на гѣба, и пакъ излѣзла, безъ да са поклони нѣкому и безъ да проговори нито една дума. Въ Коприница момичетата са не кланятъ никога и никому, защото майките исплъняватъ и тѣхните обязанности, т. е. тие са кланятъ и поздравляватъ четворно. Когато дѣдо Либенъ пиналъ и хапналъ, то отворилъ устата си. Ако искате да знаете истината,